

Da Forslagets Formaal er i videst muligt Omfang at sikre de arbejdende Kvinder den Barselhvile, som det, af Hensyn til Børnene, anses paakrævet, at de faar, kan det næppe begrundes at udelukke f. Eks. ugifte Tjenestepiger fra den Adgang til at skaffe sig saadan Hvile, som Loven aabner for andre. Særlig ikke, da der for de Kvinder, der er beskæftigede i de i § 1 omhandlede Virksomheder, ikke gøres Forskel efter ægteskabelig Stilling.

Et Mindretal, bestaaende af *Black*, henstiller, at der gives Forslaget den udtrykkelige Begrænsning, at det ikke skal omfatte Kvinder, der falder ind under Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd (jfr. denne Lovs § 15).

Vedrørende Forslagets § 5 vil samme Mindretal — i Tilslutning til det fra Udvalgets Arbejdsgiver-Repræsentanter anførte — anse det for rigtigt at optage til Drøftelse Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en Barselforsikring, der efter Mindretallets Opfattelse bør være frivillig overfor Loven og om muligt realiseres gennem eller i Tilslutning til de anerkendte Sygekasser. Hvis dette maatte findes ikke at være formaalstjenligt, saaledes at man maa blive staaende ved Forslagets Understøttelsesydelse, maa Mindretallet i ethvert Fald anse det paakrævet, enten at Forslagets § 5 begrænses til alene at omfatte de Kvinder, der er beskæftigede i de i § 1 omhandlede Virksomheder som egentlige Arbejdere (i ganske underordnede Stillinger), eller at der fastsættes en Indtægtsgrænse for dem, der skal kunne nyde godt af denne Understøttelse. Det maa forekomme Mindretallet urimeligt, om enhver Kvinde, der — eventuelt i overordnet og forholdsvis højt lønnet Stilling — er beskæftiget i de i Forslagets § 1 omhandlede Virksomheder, skulde kunne gøre Krav paa Understøttelse.

Det foreslaas derhos, at Bestemmelsen i § 11, sidste Stykke, udgaar, saafremt Hjælpen skal gives som Understøttelse.

Philipsen tiltræder Forslaget, men ønsker dog herom nærmere at udtale følgende: Jeg er i megen Tvivl med Hensyn til dette Forslag. *Re integra* vilde jeg tillægge de i det førstnævnte Mindretals Udtalelse indeholdte Betragtninger ikke ringe Vægt. Men *res* er jo netop ikke *integra*; Ikketiltrædelsen af Forslaget vilde være en positiv Opførselsakt mod en international Overenskomst, som Danmark ikke synes mig kaldet til at foretage.

Jeg tiltræder derfor Forslaget med aabent Øje for den Mulighed, at dets Ikrafttræden vil kunne bevirke en Indskrænkning af Kvindearbejdet i industrielle Virksomheder. Dette vilde jeg nemlig betragte som en Fordel.

Endnu ønsker jeg at tilføje, at jeg ikke tror paa en Løsning ad Forsikringens Vej. Forsikringsprincippet synes mig at maatte være udelukket, hvor det ganske ligger indenfor den Forsikredes fri og legitime Viljesomraade, om og i hvilket Omfang Forsikringen skal blive effektiv.

Derimod vilde jeg meget indtrængende henstille, om man dog ikke som Vilkaar for Ydelse af Hjælp efter § 5 burde opstille det i Landstingsmand Steinckes Lovforslag § 254 2. a. indeholdte negative: »at Moderen ikke udenfor Ægteskab samlever med Barnets Fader eller med en anden Mand, med hvem hun har Børn»; der er her Tale om et i alle Henseender forargerligt Misbrug af offentlig Hjælp, der ikke burde taales. Steinckes andet Vilkaar, l. c. sub 6 »at Moderen har sit Barn hos sig» kan ikke lovfæstes uden nærmere Bearbejdelse, da det jo bl. a. ikke kan anvendes paa Tilstanden før Fødslen; iøvrigt peger ogsaa dette Vilkaar paa noget meget rigtigt, nemlig at hele denne Lovgivning udelukkende sigter paa Barnets, ikke paa Moderens Vel.